

hvoraf den ene Deel er de faste Udgifter og den anden Deel de paaløbende, extraordinaire Udgifter. — Med Hensyn til Punktet under Nr. 57 om Trekroner maa jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Marinen jo tidligere har været den, der besatte Søforterne. Dere nu overgivne til Hæren, og der er i den Henseende altsaa ikke noget Spørgsmaal om, at det jo er Hæren, der forsvarer Søforterne, men Marinen bør og kan ikke paa denne Maade være afflaaren fra Søen, saaledes at den slet ikke veed, hvad der foregaaer udenfor Kjøbenhavn. Der er tillige saamange forskjellige Ting, der bestrides af den lille Udpost, der ligger paa Trekroner, at jeg troer, at det vilde være et overordentligt føleligt Savn, om den blev trukken ind. Jeg vil ikke tale om Fyrs og Bagervæsenet, som har betydelig Nytte af denne Udpost, idet den besørger og efterseer ikke alene alle de Bagere, som ligge i Bandet deromkring, og lægge dem paa deres Plads, naar de bliver bortrevne, men det er ogsaa en Post, der har Polititilsynet paa Vandet. Det er fremdeles en Bjergnings- og Hjælpepost for Skibe, som komme paa Grund, samt en Hjælpepost for fremmede Drlogsmænd, som komme hertil, og det vilde dog for en Stat, som vil være en Søstat — eller idetmindste ikke aldeles har opgivet det, — være frapant, at fremmede Drlogsmænd, som kom hertil, ikke skulde have noget Samqvem med Danmarks Søværn. Jeg maa derfor urgere, at denne Post bliver staaende, idet jeg skal gjøre den Bemærkning, at selv om det ikke skulde være paa Batteriet, at den skulde opholde sig, hvor den har sin naturlige Plads, ville Pengene dog ligesuldt gaae med; thi Enhver, der kender Marinens Forhold, vil vide, at Søetaten egentligt talt om Sommeren, naar Skibene ere udrustede, og de Folk, som ikke ere gaaede til Udrustningen, ere hjemsendte, ikke har en eneste Mand. Hele Marinens Mandstab bestaaer da af Haandværkerne, der arbejde paa Værftet og ikke kunne bruges til Søjteneste, og af Underofficerer og Lær-

linge. Dermed er Marinens Mandstab opgjort, og vi have altsaa ikke flere end de 20 Mand, der ligge ude paa Trekroner. Forøvrigt staaer det for mig saaledes, at Sagen vilde kunne ordnes paa en smukkere og hensigtsfuldere Maade, naar Trekroner blev betragtet som en Deel af de Batterier, som ere specielt underlagte Søetaten. Der vilde derved komme et ganske andet Forhold mellem Land- og Sømagten, der da vilde vænnes til at agere sammen, og Søofficerer kom derved til at staae under Landofficerers Commando, men under Forhold, der vilde være behagelige fra begge Sider. Jeg troer altsaa, at man i den Henseende kunde gaae en ganske anden Vej end den, her foreslaaes. — Punktet Nr. 58 er foreslaaet af mig og fremkaldt ved Avancement i Ministeriet, hvorved en Post er bleven overflødig. — Det haarde Veir, vi have haft i dette Efteraar og denne Vinter har foraarsaget, at flere Fyrskibe ere drevne løs, og at 3 Fyrskibsfortøjninger ere sprungne, men heldigviis er ikke videre Ulykke opstaaet derved, idet Skibene have vidst at bjerpe sig og ikke have lidt noget videre Havari. Men denne gjentagne Sprængning af Fortøjningerne har gjort, at Ministeriet har seet sig nødsaget til at stille Forslag om, at et nyt Sæt Dampskibsfortøjninger bliver anskaffet, hvilket jeg haaber, at det ærede Thing ogsaa vil tiltræde.

Formanden: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Eugen: Den høitærede Marineminister har gjentaget, hvad der igaar blev udtalt af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Dinesen), at jeg for to Aar siden i Rigsraadets Folkething skulde have forsøgt at udøve et Tryk paa den daværende Marineminister for at faae ham til at bestille den før omtalte Maskine hos et Firma her i Landet. Derhos udtalte den høitærede Marineminister, at jeg skulde have gjort mig skyldig i en Mød-